

Música 20 abril 2025 2.00 h

LA CRÒNICA

Inspirats i posseïts per Bernat Vivancos

 Estrena dels 'Responsoris de Setmana Santa' de Bernat Vivancos al Festival de Peralada
 ■ MIQUEL GONZÁLEZ - SHOOTING / FESTIVAL DE PERALADA.

ORIOL PÉREZ TREVIÑO

El musicòleg igualadí Josep Maria Gregori, en la seva introducció al llibre d'Arthur M. Abell *Música i inspiració* (Fragmenta Editorial, 2020), assenyala com a possible definició d'aquest darrer terme la donada per l'Oxford Dictionary. Segons aquest diccionari britànic, la inspiració cal relacionar-la amb aquella font, energia, vibració o ressonància que, al llarg del temps, ha provocat els textos sagrats de les diferents creences espirituals i religioses, però també la majoria de grans obres artístiques. D'aquest fet en parlem molt, però el podem experimentar poques vegades. La sensació absoluta d'haver viscut quelcom poderós i lluminós, situat més enllà del territori del llenguatge parlat i/o escrit, però també inserit dins una dimensió del que és sagrat, és la que ens vam emportar els privilegiats que, divendres, vam ser a l'església del Carme de Peralada. Allà, en una hora kairològica com ho eren les 22.30 h d'un Divendres Sant, vam escoltar els *Responsoris de Setmana Santa* compostos per Bernat Vivancos (Barcelona, 1973), encàrrec del Festival de Peralada.

Cal dir-ho com més aviat millor. El que es va escoltar i viure divendres a Peralada va ser quelcom més que una estrena musical i va situar-nos al cor d'una fita ja no només de la història del festival empordanès, sinó de la història de la música catalana. Sent conscient aquest cronista que l'expressió pot semblar bafanera al lector, també sap que el consens dels que érem allí no deixa lloc al dubte d'haver viscut una experiència estètica i musical de primer ordre. És l'ordre que s'assoleix quan l'oient entra al concert d'una manera i en surt d'una altra. La cara i els ulls dels espectadors a la sortida del concert corroboraven que s'havia contactat amb una presència musical que entreobria el misteri de la vida i més encara en una data tan assenyalada en el calendari litúrgic cristià que té en el també misteri de la passió, mort i resurrecció de Jesucrist el seu nus gordià.

Cert és que per assolir-ho es va comptar amb la interpretació del meravellós i sublim Latvian Radio Choir, que dirigeix Sigvars Klava (1962), vell conegut ja no només de l'obra de Vivancos sinó també de la creació polifònica contemporània catalana en haver interpretat i enregistrat *Llum* de Ramon Humet. Sense ser un cor de solistes, l'homogeneïtat de les seves seccions, l'afinació mil·limètrica, l'empastament i el seu color tímbric van anar com anell al dit per a la creació polifònica de Vivancos que beu tant de la tradició dels *Responsoris* compostos del passat, per exemple els de Victoria o Narcís Casanoves, ben coneguts pel compositor, però també de la tradició del llenguatge polifònic romàntic i contemporani amb harmonies que van fer-me pensar en Berlioz, Harvey, Tavener o Pärt. La síntesi i unitat d'ambdues tradicions, a més d'un savi i profund sentit del text i del simbolisme sonor, amb les veus del cor lituà va provocar el miracle musical. Un miracle, però, que ens agradaria que no quedés reduït a la interpretació ja escoltada, o al disc que és a punt d'enregistrar-se i que s'afegirà als dos ja existents del *Requiem* i *Blanc* interpretats pel cor bàltic. Corroborant i prescrivint, de nou, la importància de l'obra i de l'estrena, per què no pensar en una interpretació anual o biennal d'aquesta obra a Peralada cada Divendres Sant? Potser el prec obeeix a l'entusiasme. Però és que quan contactem amb aquesta entitat provinent de la inspiració s'obren les portes a l'entusiasme, que etimològicament significa estar posseït per l'essència de Déu.

Unes hores abans, en unes dinàmiques més habituals i freqüents, el Festival va presentar el debut del baríton alemany Benjamin Appl (Regensburg, 1982) acompanyat del conjunt Vespres d'Arnadí, que la nit abans, sempre sota la direcció musical de Dani Espasa, havia presentat, per primera vegada a l'Estat espanyol, l'oratori *Sanctus Petrus et Sancta Maria Magdalena* de Johann Adolph Hasse (1699-1783). Potser pel cansament lògic i comprensible, el resultat musical assolit no va anar gairebé més enllà de la correcció, tot i comptar amb unes bones prestacions individuals ja prou conegudes com les de l'oboïsta Daniel Lanthier, la concertino Farran James o el mateix Dani Espasa a l'orgue. Appl ens va desglossar unes versions també marcades per una correcció, amb un instrument vocal que sense ser excepcional va posar-se al servei de la dicció d'uns textos que ell coneix a la perfecció en haver estat, de nen, escolà del Regensburger Domspatzen, en els anys que va ser-ne director Georg Ratzinger, germà del papa Benet XVI, Joseph Ratzinger.

NOTÍCIES DE ...

BARCELONA

PERALADA

PUBLICAT A

EL PUNT AVUI. GIRONA

20-04-2025, Pàgina 14

EL PUNT AVUI. NACIONAL

20-04-2025, Pàgina 15

MÉS LLEGIDES

1. Un conductor temerari deixa un mort i set ferits a l'AP-7, a Vilablareix
2. Tornar a enterrar el Born
3. El MIC ja té els primers ors
4. El misteri de Groenlàndia
5. Mor la cuinera i ambaixadora de la gastronomia catalana Montse Guillén
6. La pedregada també malmeta la collita del cereal de l'Urgell
7. Ja l'he vista, aquesta
8. L'Ajuntament de Sant Feliu insta el Nàutic Vell a reobrir al pas zones del port
9. Triomf enmig de la bogeria
10. L'Spar Girona, contra el Ferrol sense les jugadores que van als EUA